

Jana Zábranová

Příloha k protokolu o SZZ č. Student:
PF JU **ČJ-OV**
Vysoká škola: Aprobace:
katedra českého jazyka a lit.
22. 1. 2013
Datum odevzdání posudku: Recenzent */
PhDr. Věra Pospíšilová
.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Obraz tradičních pohádkových a mytologických motivů ve fantasy literatuře

.....
(téma)

Diplomová práce se zabývá mezi především mladými čtenáři oblíbenou fantasy literaturou na pozadí autorské pohádky a hledá jejich shodné rysy pomocí analýzy a následnou komparací tří příběhů ze současné dětské literatury. V první a rozsáhlejší části práce najdeme kapitoly pojednávající o pohádce jako literárním žánru, jednotlivých typech pohádek (kouzelná, novelistická, legendistická aj.), především pak o pohádce autorské. Na základě sekundární literatury nás studentka seznamuje s historií autorské pohádky, jejíž kořeny hledá v době italské renesance, za zakladatele žánru však považuje H. Ch. Andersena. Za autora první české pohádky tohoto typu pokládá J. Karafiáta (Broučci). Nermalou pozornost věnuje diplomantka kouzelné pohádce, z níž v některých případech čerpá autorská pohádka a vychází z ní jako ze svého inspiračního zdroje fantasy. Obsah kapitoly 1. 4. 1. na s. 14 neodpovídá názvu, neboť nehovoří o motivech, nýbrž o znacích, případně o charakteristikách kouzelné pohádky. Kapitoly s názvy Hrdina, Dárce, Škúdce atd. uvádějí příklady pohádek, v nichž se postavy vyskytují, ale alespoň u méně známých textů mohl být uveden v poznámkách pramen, z něhož studentka čerpala. Dala by tím najevo, že studium sekundární literatury, jemuž dala podobu ve svém textu, doplnila vlastními poznatky získanými četbou pohádkových souborů.

Podobnou strukturu jako předchozí kapitola má i kapitola Mýtus, která opět ke škodě věci reprodukuje pouze sekundární literaturu. Třetí kapitola je věnována problematice fantastické literatury, z níž si studentka vybírá žánr fantasy, neboť horor a science-fiction mají rysy shodných s kouzelnou pohádkou pomálu. Studentka uvádí různé definice fantasy literatury (Mocná, Clute, Pringle atd.) a uvádí její stručnou historii ve světové i české literatuře. V kapitole Typy fantasy literatury mohla studentka projevit špetku kritického nadhledu , případně uplatnit alespoň heslovitě své znalosti starší české literatury (např. Jiříkovo vidění, některé eposy, Nová rada). V následující podkapitole hledá diplomantka vztah pohádky a mýtu k fantasy literatuře, pracuje s pojmem archetyp a podrobněji se zabývá kategoriemi, jako je dobro, zlo, cesta, poslání, archetypální postavy aj. Podruhé se v citátu objevuje tvrzení, že mýtus není fikce. Sdílí diplomantka tento názor ? Jak již bylo řečeno, bylo by vhodné doplnit dílčí kapitoly o příklady z vlastní četby a oprostít se tak od přílišné závislosti na sekundární literatuře.

Na začátku pátého oddílu najdeme zdůvodnění výběru prací, které bude studentka dále interpretovat pod zorným úhlem poznatků zachycených v předchozích kapitolách. Jako redundantní se mohou jevit medailonky zvolených tří autorů (Rezáč, Aškenázy, Renčín). Ač je vždy v nadpisu naznačen jejich vztah k dětské literatuře, informace o ní jsou v textu minimální. Jádrem diplomové práce je pak komparace jednotlivých hrdinů vybraných příběhů - skřítků Dzina, Pitryška a Leeluma s Jamesem - , prostředí, v němž se pohybují, charakteristika jejich přátel, ale i protivníků. Kapitoly jsou vhodně doplněny citáty z příslušných příběhů. Poznátky získané analýzou jsou posléze komparovány a zobecněny.

V závěru práce mělo být explicitně vyjádřeno, zda existuje rozdíl mezi autorskou pohádkou vycházející z pohádky kouzelné a fantasy literaturou, či nikoli, jak je naznačeno již v úvodu diplomové práce.

Diplomovou práci hyzdí řada stylistických neobratností a jiných nedostatků a chyb. Již v Úvodu se můžeme pozastavit nad souvětím posledního odstavce: ...a na základě nich pak porovnat se budeme snažit vymezit rozdíl.... Hrdina jistě není v daném kontextu motiv, knihy nepředstavují své typické žánry a formulace ...v závěrečné práci diplomové práce... svědčí o přílišném spěchu. Stylistické neobratnosti najdeme i v následujícím textu (s. 14, 52, 57, 69, 76). Objevuje se důsledně psaní tematický a tematika místo tematický, tematika, podivná jsou spojení západoevropská literaturou, časopisem věnující, formulace prvky rozebereme dohromady, často chybí interpunkce. Je vhodné používat přídavná jména přivlastňovací (nikoli syn Jáchyma Petr, nýbrž Jáchymův syn).

Práci doporučuji k obhajobě.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis recenzenta diplomové práce

Čes. Budějovicích

22. 1. 2013

V dne

